

Romozosumab and Denosumab Combination Therapy After Denosumab in Postmenopausal Osteoporosis

Giovanni Adami, MD, Francesco Pollastri, MD, Angelo Fassio, MD, Filippo Montanari, MD, Anna Piccinelli, MD, Camilla Benini, MD, Emma Pasetto, MSc, Carmen Dartizio, MD, Davide Gatti, MD, Maurizio Rossini, MD, and Ombretta Viapiana, MD

Υπόβαθρο – Σκοπός

Η μετάβαση από μακροχρόνια θεραπεία με δενοσουμάμπη (denosumab, Dmab) σε ανάλογα της παραθορμόνης ή σε ρομοσοζουμάμπη (romozosumab, Romo) μπορεί να εκθέσει τους ασθενείς στον κίνδυνο του λεγόμενου φαινομένου rebound.

Η προσθήκη ρομοσοζουμάμπης στη δενοσουμάμπη μπορεί να αποτελεί θεραπευτική επιλογή σε ασθενείς που εμφανίζουν κάταγμα ενώ λαμβάνουν δενοσουμάμπη.

Σκοπός της μελέτης ήταν να διερευνηθούν οι επιδράσεις του συνδυασμού ρομοσοζουμάμπης με δενοσουμάμπη στη μετεμμηνοπαυσιακή οστεοπόρωση.

Μέθοδοι

- Πραγματοποιήθηκε μια συνδυασμένη αναδρομική και προοπτική μελέτη διάρκειας 36 μηνών, η οποία αναλύθηκε με propensity score matching.
- Οι μετεμμηνοπαυσιακές γυναίκες χωρίστηκαν σε δύο ομάδες: ασθενείς που λάμβαναν δενοσουμάμπη και στις οποίες προστέθηκε ρομοσοζουμάμπη στη δενοσουμάμπη (δενοσουμάμπη από baseline [M-24] έως την έναρξη της ρομοσοζουμάμπης [M0] → δενοσουμάμπη + ρομοσοζουμάμπη από M0 έως M+12) και αντιστοιχισμένες μάρτυρες που συνέχισαν τη θεραπεία με δενοσουμάμπη (δενοσουμάμπη από M-24 έως M0 → δενοσουμάμπη από M0 έως M+12). Η οστική πυκνότητα και οι δείκτες οστικού μεταβολισμού (CTX, P1NP) αξιολογήθηκαν στα χρονικά σημεία παρακολούθησης.

Αποτελέσματα

- Συνολικά, στη μελέτη συμπεριλήφθηκαν 50 γυναίκες: 25 ασθενείς στην ομάδα Dmab → Dmab + Romo και 25 αντιστοιχισμένοι μάρτυρες στην ομάδα Dmab → Dmab.
- Η διαφορά μεταξύ των ομάδων στον μήνα M+12 ήταν 3,3% με 95% διάστημα εμπιστοσύνης από -5,2 έως 11,8, γεγονός που υποδηλώνει μια μη στατιστικά σημαντική τάση προς μεγαλύτερη βελτίωση με τη συνδυαστική θεραπεία.
- Η προσθήκη Romo στη Dmab αύξησε σημαντικά την P1NP μεταξύ M0 και M+3 (+22,5 ng/mL, SE = 8,7; P = 0,028).

Συμπεράσματα

Η συνεχιζόμενη θεραπεία με Dmab δεν μετρίασε την αναβολική ανταπόκριση στη Romo, γεγονός που υποδηλώνει διατηρούμενη δραστηριότητα οστικού σχηματισμού μέσω modeling-based bone formation.

Η προσθήκη Romo σε ασθενείς με ανεπαρκή ανταπόκριση στη Dmab μπορεί να αποτελεί μια πολύτιμη θεραπευτική επιλογή.

Adami G. et al, Arthritis & Rheumatology Vol. 78, No. 5, May 2026

<https://doi.org/10.1002/art.70002>